

for ikke medført nogen Ændring i Justitsministeriets Standpunkt.

I det af Folketinget i 1930 vedtagne Forslag var det bestemt, at det, naar Bøden var fastsat som Dagsbod, skulde iagttages, at 2 Dages Hæfte eller Fængsel skulde svare til een Dagsbod. Efter den Praksis, der i Øjeblikket følges af Domstolene, fastsættes Forvandlingsstraffen imidlertid saaledes, at Bødebeløb svarende til en Dagsindtægt som Regel kun afsones med een Dags Hæfte. Da man ikke finder det begrundet at gøre Forvandlingsstraffen, strengere, foreslaar man, at een Dags Hæfte eller Fængsel skal svare til een Dagsbod, dog at Forvandlingsstraffen som nu ikke kan sættes lavere end 2 Dage. Da Antallet af Dagsbøder er højst 60, bliver Maksimum for Forvandlingsstraffen ogsaa 60 Dage. For Bøder, der fastsættes paa anden Maade, foreslaas ligeledes, at Forvandlingsstraffen fastsættes fra 2 til 60 Dage. Efter Henstilling fra Rigsadvokaten foreslaar man dog, at der aabnes Mulighed for, at Forvandlingsstraffen, naar særlige Omstændigheder foreligger, saaledes som det undertiden vil kunne være Tilfældet i Sager om Afgiftsovertrædelser, kan forlænges til 9 Maaneder.

Til § 70.

Da det har vist sig, at nogle Tilsynsværger ikke har haft den rette Forstaaelse af deres Opgave og derfor stadig har fremsat nye Andragender til Retten om Udskrivning, umiddelbart efter at Retten har afslaaet et tidligere Andragende, har Rigsadvokaten foreslaaet, at der tilføjes en Bestemmelse til § 70, Stk. 3, om, at Tilsynsværger kun kan fremsætte fornyet Begæring, naar 1 Aar er forløbet fra sidste Kendelse. Justitsministeriet har kunnet tiltræde dette Forslag, idet man dog har ment at maatte give Tilsynsværger Adgang til under særlige Omstændigheder at indgive nyt Andragende, naar der er forløbet 6 Maaneder efter det sidste Afslag.

Da der ikke foretages nogen Indskrænkning i Anklagemyndighedens eller Anstaltsledelsens Adgang til at indbringe Spørgsmaalet om Sikkerhedsforanstaltningernes Ophævelse eller Ændring for Retten, vil der fremdeles være den fornødne Sikkerhed for, at Sikkerhedsforanstaltningerne ikke udstrækkes længere Tid end paakrævet.

Til § 77.

Der henvises til Bemærkningerne til § 132 a.

Til § 88.

Ændringen følger af Forslaget om Indførelse af Dagsbodssystemet.

Til § 92.

I den før Straffeloven herskende Retspraksis var det antaget, at den da gældende Straffelovs Forældelsesregler ikke var anvendelige paa de Forseelser, som omhandles i Aktieselskabslovgivningen. Begrundelsen for dette Standpunkt var formentlig navnlig, at disse Lovovertrædelser ofte først paa et meget sent Tidspunkt — som Regel ved Selskabets Sammenbrud — blev Politiet bekendt, og at den sædvanlige kortvarige Forældelsesfrist derfor vilde kunne medføre et saa betydeligt Skaar i de paagældende Straffebuds Effektivitet, at Forældelse ikke burde tilstedes.

Ved Straffeloven af 1930 blev forskellige tidligere i Aktieselskabsloven indeholdte Bestemmelser optaget i Straffeloven — nemlig Bestemmelserne i Straffelovens §§ 296, Stk. 1, Nr. 2 og 3, og Stk. 2 og 297 —, og dette bevirkede, at Straffelovens Forældelsesregler automatisk er kommet til at omfatte disse Lovbestemmelser.

Dette maa anses for overordentlig uheldigt, jfr. herved ogsaa Professor Krabbes Kommentar til Straffeloven af 15. April 1930, Udgave 1935 p. 228.

Man foreslaar derfor, at der fremtidig ikke skal indtræde Forældelse, for saa vidt angaar Overtrædelse af de ovennævnte Paragraffer.

Samtidig foreslaar man udfra lignende Synspunkter, at Forældelse ikke skal kunne indtræde ved Embedsforbrydelser, selv hvor Straffen kun bliver Bøde. I Straffeloven af 1866 var Embedsforbrydelser undtaget fra Forældelse uden Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse. Den ved Straffeloven indførte Begrænsning af Undtagelsen vil, som fremhævet af Krabbe i Kommentaren til Straffeloven af 1930 pag. 228, have til Følge, at denne kun faar forholdsvis ringe praktisk Betydning, og navnlig vil blive nærmest betydningsløs ved Forsømmelse og Skødesløshed i Embedsførelsen.

Med Hensyn til dette Forslag har Rigsadvokaten udtalt, at selvom han kan tiltræde, at Strafansvaret for Embedsforbrydelse ikke bør være undergivet en 2-aarig Forældelse, ogsaa naar Straffen ikke overstiger Bøde, synes det dog ikke fuldt tilstrækkeligt begrundet, at saadanne Embedsforseelser skal kunne paatales i ubegrænset Tid. Efter Justitsministeriets Formening vil det imidlertid være ret urimeligt for disse ret faatallige Forseelsers Vedkommende at fast-